

254

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 16 czerwca 1962 r.

w sprawie komisowej sprzedaży samochodów.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 zarządzenia nr 187 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 września 1961 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnień do wydawania przepisów regulujących obrót rynkowy samochodami osobowymi i częściami zamiennymi oraz o gospodarowaniu ogumieniem (Monitor Polski Nr 80, poz. 334) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na zasadach określonych w niniejszym zarządzeniu przedsiębiorstwa handlowe zgrupowane w Centrali Techniczno-Handlowej „Motozbyt”, zwanej dalej „Motozbytem”, mogą się podejmować komisowej sprzedaży:

- 1) samochodów osobowych oraz samochodów ciężarowych o małej ładowności o konstrukcji samochodu osobowego, należących do jednostek gospodarki uspołecznionej,
- 2) samochodów należących do osób fizycznych i osób prawnych gospodarki nie uspołecznionej.

2. Komisowej sprzedaży samochodów, na zasadach określonych w niniejszym zarządzeniu, mogą się podejmować

również inne jednostki handlowe po uzyskaniu zezwolenia Ministra Handlu Wewnętrznego.

§ 2. Nie mogą być przyjmowane do sprzedaży komisowej samochody od cudzoziemców dewizowych oraz samochody, co do których zachodzi podejrzenie, że pochodzą z przestępstwa.

§ 3. Punkty sprzedaży komisowej prowadzą książki komisowe służące do rejestrowania obrotu komisowego samochodami.

§ 4. 1. Przyjęcie samochodu do sprzedaży komisowej odbywa się na podstawie umowy komisum.

2. Komisant przesyła 1 egzemplarz umowy komisum do wiadomości powiatowej (miejskiej) komendy Milicji Obywatelskiej właściwej ze względu na siedzibę komisanta.

3. Wzór umowy komisum oraz umowy na sprzedaż samochodu ustala Minister Handlu Wewnętrznego.

§ 5. Tryb przyjmowania oraz zasady sprzedaży komisowej samochodów reguluje instrukcja stanowiąca załącznik do zarządzenia.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Handlu Wewnętrznego: M. Lesz

Załącznik do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 16 czerwca 1962 r. (poz. 254).

INSTRUKCJA W SPRAWIE KOMISOWEJ SPRZEDAŻY SAMOCHODÓW

I. Przepis ogólny.

§ 1. Punkty sprzedaży komisowej samochodów powinny być zlokalizowane na terenie miast wojewódzkich lub większych ośrodków miejskich o dużej podaży samochodów.

II. Przedmiot sprzedaży komisowej.

§ 2. Do sprzedaży komisowej mogą być przyjmowane samochody, których stopień zużycia nie przekracza 70%.

III. Zawarcie umowy komisum.

§ 3. 1. Komitent dostarcza samochód na miejsce wskazane przez komisanta, gdzie dokonuje się oceny stanu technicznego i stopnia zużycia pojazdu na koszt komitenta.

2. Oceny stanu technicznego i stopnia zużycia samochodu dokonują komisyjnie rzeczoznawcy techniki samochodowej i ruchu drogowego Polskiego Związku Motorowego z udziałem komisanta.

3. Na podstawie przeprowadzonych oględzin, prób i badań rzeczoznawcy sporządzają orzeczenie o stanie technicznym i stopniu zużycia samochodu.

4. W odniesieniu do samochodów wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 1 zarządzenia stan techniczny oraz stopień zużycia pojazdu przyjmuje się według protokołu sporządzonego zgodnie z wzorem stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie postępowania ze zbędnymi pojazdami samochodowymi (Monitor Polski z 1960 r. Nr 66, poz. 315 i z 1961 r. Nr 38, poz. 175), zwanego dalej „orzeczeniem o stanie technicznym i stopniu zużycia samochodu”.

§ 4. 1. Umowę komisum na sprzedaż samochodu zawiera się po otrzymaniu przez komisanta orzeczenia o stanie technicznym i stopniu zużycia samochodu oraz po ustaleniu ceny sprzedaży.

2. W odniesieniu do samochodów wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 1 zarządzenia umowę komisum ze strony komitenta podpisują osoby upoważnione do składania w jego imieniu oświadczeń w zakresie praw i obowiązków. Umowę komisum w imieniu komitenta może podpisać osoba upoważniona do zawarcia umowy w imieniu komitenta. Pełnomocnictwo powinno być sporządzone zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

3. Dane osobowe w umowie komisum wpisuje się na podstawie dowodu osobistego.

4. Komisant nie może przyjąć do sprzedaży samochodu w przypadku, gdy cena sprzedaży określona przez komitenta jest wyższa od wartości samochodu ustalonej na zasadach określonych w § 7.

§ 5. Z chwilą zawarcia umowy komisum komitent przekazuje komisantowi samochód wraz z dokumentami: książką pojazdu i dowodem rejestracyjnym, a ponadto przy przyjęciu do sprzedaży samochodów wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 2 zarządzenia komitent składa oświadczenie, że samochód stanowi jego własność i nie jest zajęty w postępowaniu egzekucyjnym. O treści tego oświadczenia komisant zawiadamia wydział finansowy właściwy dla miejsca zamieszkania komitenta. W razie zajęcia samochodu w postępowaniu egzekucyjnym komisant postąpi według dyspozycji organu egzekucyjnego i zawiadomi o tym komitenta.

§ 6. W umowie komisum należy zastrzec, że komisant nie przyjmuje odpowiedzialności za wady ukryte samocho-

du oraz że w razie sporu między komisantem a komitentem co do istnienia wady ukrytej miarodajna jest opinia komisji rzeczoznawców techniki samochodowej i ruchu drogowego przy Polskim Związku Motorowym.

IV. Określenie ceny sprzedaży.

§ 7. 1. Cenę sprzedaży samochodu ustala się w ten sposób, że cenę detaliczną nowego samochodu pomniejsza się o stopień zużycia samochodu, określony orzeczeniem o stanie technicznym i stopniu zużycia samochodu.

2. Dla samochodów, które nie posiadają aktualnych cen detalicznych w stanie nowym, cenę sprzedaży ustala się:

- 1) w odniesieniu do pojazdów samochodowych wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 1 zarządzenia — na podstawie zarządzenia nr 196 Państwowej Komisji Cen z dnia 2 czerwca 1961 r. w sprawie cen detalicznych na używane pojazdy samochodowe (Biuletyn PKC Nr 18, poz. 350),
- 2) w odniesieniu do pojazdów samochodowych wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 2 zarządzenia — na podstawie sporządzonego orzeczenia o stanie technicznym i stopniu zużycia samochodu w drodze porozumienia komitenta z komisantem.

V. Prowizja komisowa.

§ 8. Prowizja komisowa należy się komisantowi tylko w razie sprzedaży samochodu.

§ 9. Wysokość prowizji komisowej wynosi przy sprzedaży samochodów:

- 1) w cenie do 25.000 zł — 10%,
 - 2) w cenie powyżej 25.000 zł — 6%
- czy sprzedaży samochodu, z tym że wysokość prowizji nie może być niższa niż 2.500 zł.

VI. Termin zlecenia komisowego.

§ 10. 1. Maksymalny okres pozostawiania samochodu w sprzedaży wynosi 3 miesiące, z tym że po upływie pierwszych 2 miesięcy ustalona przy przyjęciu do sprzedaży cena ulega obniżeniu po uprzednim uzgodnieniu z komitentem. W odniesieniu do samochodów wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 1 zarządzenia obniżka ceny nie może przekroczyć 40% pierwotnie ustalonej ceny na samochód.

2. Jeżeli komitent nie wyrazi zgody na obniżenie ceny sprzedaży, umowa komisowa ulega rozwiązaniu, a samochód zostaje zwrócony komitentowi.

3. W razie niezgłoszenia się komitenta w celu obniżenia ceny po upływie 2 miesięcy od daty przyjęcia samochodu do sprzedaży umowa komisowa ulega rozwiązaniu i samochód zostaje wycofany ze sprzedaży komisowej.

4. Z chwilą rozwiązania umowy komisowej w przypadkach określonych w ust. 2 i 3 komitent obowiązany jest odebrać samochód w ciągu 7 dni. Po upływie tego terminu komitent płaci komisantowi składowe w wysokości zł 50 za każdą dobę pozostawiania samochodu u komisanta.

§ 11. W razie wycofania przez komitenta samochodu przed upływem jednego miesiąca od daty przyjęcia do sprzedaży komisowej, komitent płaci odszkodowanie umowne w wysokości 2% umówionej ceny sprzedaży.

§ 12. 1. W razie niesprzedania samochodu w okresie trzech miesięcy od daty przyjęcia samochodu do sprzedaży komisowej komisant wezwie niezwłocznie komitenta do odbioru samochodu, uprzedzając go, że w razie nieodebrania samochodu w ciągu 14 dni od daty zawiadomienia samochód zostanie sprzedany w drodze licytacji publicznej.

2. W razie nieodebrania przez komitenta samochodu w terminie określonym w ust. 1 komisant obowiązany jest wystąpić do komornika lub biura notarialnego o przeprowadzenie sprzedaży w drodze licytacji publicznej zgodnie z art. 588 kodeksu handlowego.

VII. Sprzedaż.

§ 13. 1. Samochód przyjęty do sprzedaży powinien być zaopatrzony w wywieszkę z uwidocznieniem ceny sprzedaży, marki pojazdu i pozycji książki komisowej, pod którą samochód został wpisany.

2. Komisant udostępnia klientowi do wglądu na każdorazowe żądanie orzeczenie o stanie technicznym i stopniu zużycia samochodu.

§ 14. 1. Komisant obowiązany jest przed zawarciem umowy kupna-sprzedaży samochodu umożliwić nabywcy zapoznanie się ze stanem technicznym samochodu.

2. Próbę techniczną samochodu w czasie jazdy przeprowadza komisant wspólnie z nabywcą.

§ 15. Sprzedaż samochodu następuje na podstawie umowy kupna-sprzedaży.

VIII. Wypłata należności — zwrot samochodu.

§ 16. Wypłata należności za sprzedany samochód może nastąpić po stwierdzeniu tożsamości komitenta i pokwitowaniu odbioru należności. Jeżeli komitentem jest jednostka gospodarki społecznej, wypłata należności następuje w drodze przelewu na konto bankowe komitenta.

§ 17. 1. Zwrot samochodu może nastąpić po stwierdzeniu tożsamości komitenta i zwróceniu komisantowi egzemplarza umowy komisowej, a ponadto w odniesieniu do samochodów wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 1 zarządzenia — po przedstawieniu przez osobę odbierającą samochód upoważnienia komitenta do odbioru samochodu.

2. W razie utraty egzemplarza umowy komisowej komitent składa na piśmie oświadczenie o utracie egzemplarza umowy.

IX. Ewidencja.

§ 18. 1. Wzór książki komisowej ustala Motozbyt. Książka komisowa powinna zawierać w szczególności rubryki zawierające nazwę, siedzibę lub imię, nazwisko i adres komitenta oraz markę i numer rejestracyjny samochodu.

2. Książki komisowe, karty książki oraz druki umów komisowej i sprzedaży powinny być ponumerowane. Książka powinna być przesnurowana i opieczętowana. Książki i druki umów stanowią druki ścisłego zarachowania.

3. Zapisy w książce komisowej powinny być dokonywane na podstawie obowiązującej dokumentacji handlowej w dniu ich sporządzenia.

4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, powinny być sporządzone równocześnie z dokonywanymi czynnościami związanymi z obrotem komisowym.

§ 19. Książki komisowe oraz dokumenty będące podstawą zapisów w książkach komisowych nie mogą być udostępnione do wglądu osobom nie upoważnionym.

X. Ubezpieczenie.

§ 20. 1. Przyjęte do komisowej sprzedaży samochody ubezpiecza od uszkodzeń (autocasco) komisant na czas pozostawiania ich w sprzedaży, o ile nie są ubezpieczone przez komitenta.

2. Koszty ubezpieczenia samochodu sprzedanego ponosi komisant. W razie niesprzedania samochodu komitent obowiązany jest zwrócić komisantowi koszty ubezpieczenia.